

Tretji govornik je v eno uro trajajočem govoru živo in poljudno govoril o »ljubezni do materinega jezika.« Materni jezik smo Slovenci dolžni ljubiti, ker je dar božji; ker je od sv. Duha kakor drugi jeziki posvečen, posebej se od papeža Hadrijana II. na oltarju sv. Petra posvečen ter odločen, da se sme brati v njem sv. meša; dolžni smo ga ljubiti iz hvaležnosti do svoje matere. Govornik roti in prosi vse navzoče, naj vedno in povsodi: slovenski govore, slovenski dopisujejo, slovenski pišejo svoja imena, slovenske napise imajo in terjajo, slovenske tiskovine od sodnije, davkarije, pošte itd. terjajo in sprejemajo itd. Govor je napravil najboljši utis. Mogočno zadoni godba: »Slovenec sem.« Pevci jo spremljajo, navdušenost je nepopisna. Sedaj se vzdigne domači gsp. župnik, ki ima največ zaslug za tako obilno udeležbo, zahvali se z iskrenimi besedami katoliško-političnemu društvu za prireditve ljudskega shoda.

V nedosežno lepih besedah se zahvali načelnik zbranim poslušalcem od blizu in daleč za tako ogromno udeležbo. Roti in bodri jih naj ostanejo zvesti sv. veri in besedi materni ter povabi navzoče, da se dajo zapisati kot udje katol. polit. društva. Vpisalo se jih je blizu 100. Nato predlaga g. načelnik tri resolucije 1) za nadsodišče, 2) za vseučilišče v Ljubljani, 3) za regulacijo reke Sotle, katere so bile vse sprejete enoglasno.

Konečno nazdravi visokima jubilarjema sv. Očetu in presvitlему cesarju s trikratnim gromovitim »živio.« Godba zasvira cesarsko pesem, ljudstvo jo spremlja z glasnim petjem. Pozno v noč ob prijetni mesečini ločili so se navdušeni zborovalci.

Iz Slivnice pri Mariboru. (Nemškutarska predrznost.) Na malo Gospojnico je bil pri naši cerkvi shod; obhajala je torej cerkev večjo svečanost. Nakrat dopoldne pa se prikaže izza strehe onega šolskega poslopja, ki le služi g. nadučitelju v stanovanje, črno-rudeče-rumena zastava, ali »frankfurterica,« kakor jo imenujemo. Mi slovenski kmetje vemo, da je ta cunjja veleizdajškega pomena ter da služi že od 1848. leta tistim, ki hočejo, da bodete Avstrijska in Nemčija združeni pod prusko krono, kot znak njihovega veleizdajškega mišljenja. Nepopisna sveta domoljubna jeza nas je prišla in roj misli se nam je podilo po glavi: »Kdo se je drznil veleizdajsko cunjjo raz občinsko poslopje obesiti? Bi li to bil načelnik krajnega šolsk. sveta, Grill? Če je bil, kar se nam zdi prav mogoče, potem nekdanji pisec Retschnigg, in prijatelj njegov, ki v naši občini neprestano rovlje, ni bil daleč od njega! Kdo je tistemu človeku, ki se je drznil, pošteno misleče občane na najpredrzejši način žaliti, dal pravico, da veleizdajsko znamenje razpostavlja na občinskem poslopju, kakor da bi bili vsi občani takega mišljenja kakor on? Potem pa, g. nadučitelj! Dosti poguma nimate, in ga niste imeli nikdar, najmanj pa v narodnih stvareh; krono svojemu gorečemu slovenskemu in tudi avstrijskemu domoljubju ste si postavili, ko ste pripustili, da se je razvila raz vašo streho veleizdajška »frankfurterica.« Dobro, da ste se pokazali v pravi podobi.« Take misli so se nam podile po glavi in nam napolnjevale prsi s sveto jezo. Videli pa smo tudi, da je ljudstvo vsled tako nečuvnega razžaljenja postalo vznemirjeno. Kar nas je bilo ravno navzočih mož občine orehovaške (župan in par odbornikov), pri priči napišemo pismo do gosp. nadučitelja, v kojem odločno zahtevamo, da se črno-rudeče-rumena zastava takoj odstrani. To misel nam je dal vrli tovariš Pišek. In zares naše pismo ni ostalo brez uspeha, frankfurtska cunjja je izginila. Nemškutarjem slivniškim kolikor jih je, svetujemo, da drugokrat kaj takega več ne poskušajo, sicer pa jim tudi takrat ne mislimo prizanesti. Še nekaj! Gori imenovani posestnik g. Pišek je tisti popoldan še svojega sorodnika vozil v Maribor in bil v poznem mraku, vračajoč se na cesti napaden. Rešilo ga je le, da je

tolovaje pravočasno zapazil ter konju svojemu vsipal ovsu, kolikor se je dalo. Barabe so skušale konju skočiti v uzda, ali žival je le bila močnejša. Napadalcev spoznati g. Pišek seveda ni mogel. Ljudje, ki razmere slivniške dobro poznajo, ne morejo se obraniti misli, da je ta napad v zvezi s frankfurterico.

Razne stvari.

Domače.

(Mil. knez in škof) se odpelja v petek popoldan k pogrebu cesarice.

(Pola za izraz sočutja) povodom smrti presv. cesarice Elizabete leži v Mariboru pri c. kr. okrajnem glavarstvu v pisarni okraj. tajnika gosp. Krapeca na razpolaganje.

(Volilni shod na Kápeli pri Radgoni) se bode vršil v nedeljo dne 18. septembra t. l. popoldne po večernicah v gostilniških prostorih g. Horvata. Poročala bodeta o političnem položaju, o državnem in deželnem zboru gg. poslanca dr. Gregorec in dr. Rosina.

(Socijaldemokratska poštenost.) Demokratska bolniška blagajnica v Toplicah na Češkem je falirala. Primankljaja je nad 4000 gld. Knjige so zapečatene. Sodrugi Selinger je pod ključem. To ni prvi slučaj v socijaldemokratski stranki!

(Učenci,) kateri hočejo vstopiti v c. kr. prvi samostojni gimnazijski razred z nemško-slovenskim učnim jezikom v Celji, vpisujejo se dne 16. septembra t. l. od 9.-12. ure v vodjevi pisarni št. 21 Šolske ulice v Celji. Vsprejemni izpiti vrše se isti dan ob dveh popoldne. V druge samostojne razrede vsprejemajo se učenci 17. t. m. ob osmi uri zjutraj.

(Občnega zbora) »Leonove družbe« v ponedeljek 5. septembra se je udeležilo nad 90 zborovalcev. Iz naše škofije so bili navzoči: g. celjski opat Fran Ogradi, kanonik dr. Ivan Mlakar, profesor dr. Fr. Kovačič in kapelan J. M. Kržišnik. Govorilo se je o izdaji poljudne apologetike, o naši kulturni in socijalni zgodovini, o starih umetninah, o izdaji brošurice za ljudstvo in o družboslovju. Žal, da se izmed štajarskega posvetnega razumnštva nobeden ni udeležil shoda. Zanimanje za vedo in umetnost je pri nas vse premajhno.

(Volilski shod na Dobrni) vršil se je preteklo nedeljo sijajno. Preč. g. drž. poslanec Josip. Žičkar je z zgovorno besedo narisal življenje presvitlega cesarja. Opisal je silne udarce, kateri so že doleteli našega vladarja. Govornik je nato prešel na delovanje državnega zbora ter našteval krivice, ki se godijo od nemških liberalcev Slovanom in kmetskemu stanu. Sklenil je g. govornik z živijo-klicem na svitlega cesarja. Volilci so izrekli po predsedniku shoda svoje neomejeno zaupanje v svojega delavnega poslanca. — Z ganljivimi besedami je nato opisoval drugi govornik blag. g. Drag. Hribar zgubo, katera je zadela cesarsko hišo in avstrijske narode. Navdušeno je našteval nadalje dolžnosti vsakega zavednega Slovence rekoč: »Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.« Glasno ploskanje bilo je dokaz, da so besede prišle poslušalcem do srca.

(Vseslovenska delavska slavnost) v Ljubljani se za letos odpoveduje vsled strašnega dogodka v Genevi.

(Nove orglje) je dobila šoštanjka podružnica sv. Duh v Ravneh. Postavil jih je Brandl iz Maribora. Mojster sicer ni naše gore list, pa delo ga hvali in cena ga priporočuje.

(Iz šaleške doline) se nam piše: Nekateri šole naše doline so nameravale poletni tečaj skleniti z jubilejsko slavnostjo; toda vse veselje se nam je v žalost spremenilo vsled groznega dogodka v cesarski rodovini.

(Zborovanje in veselica,) katero bi imelo »Gospodarsko bralno društvo« v Kozjem prirediti v nedeljo dne 18. sept., se preloži na 2. oktobra, zaradi smrti Nje Veličanstva cesarice Elizabete.

(Od čistega dobička,) katerega je vrgla božja pot v Marijino Celje se je dvesto kron tako-le razdelilo: Dijaki kuhinji v Mariboru, v Celju, v Ptuj, župnijski cerkvi v Vojniku, cerkvi v Čadramu, čast. šolskim sestram v Celju po 20 kron, frančiškanski cerkvi in čast. sestram frančiškankam v Mariboru po 15 kron, župn. cerkvi sv. Križa na Murskem polju in na Slatini, kat. delavsk. društvu in kat. društvu pomočnikov in čast. šolskim sestram v Mariboru po 10 kron.

(Križevski trgovci na Murskem polju.) Narodno zavedni možje so založili v prid družbe sv. Cirila in Metoda vžgalice, svinčnike, kavo in milo. Zares hvalevredno podjetje! Čisti dohodek je namreč namenjen, kakor že rečeno, v prid družbe sv. Cirila in Metoda, ki ustanavlja na mejah šole, v katerih se vzgaja naša mladina v versko-narodnem duhu. Pričakovali bi toraj, da se omenjeni izdelki lahko dobe pri vseh trgovcih, kateri so odvisni od Slovencev. A kako zaman povprašuješ pri Sv. Križu na Murskem polju po teh narodnih izdelkih! Pa kaj drugega bi pričakovali od trgovcev, ki imajo popolnoma nemške napise, kakor Alois Gottlich in O. Hönigmann? Zato se ni čuditi, da so se začele odvijati po občinah narodne trgovine, katere bodo, ako bodo razumele svojo važno nalogo v narodnem boju, kmalu izpodrinile trdovratne naše nasprotnike.

(Pošta.) V Križevcih na Štajarskem smo imeli tik cerkve poštni urad, kateri je bil vsem župljanom jako na roke. Toda glejte! Upraviteljica si je nekaj zmisliła ter se preselila iz Križevca v Borece, ne da bi vprašala občinstvo, radi katerega je pošta. S seboj je tudi vzela samonemški napis, kateri bi moral biti dvojezični. Kar se tiče točnosti v uradovanju, tudi ni vse v redu. Vse občine v področju križevskega poštnega urada se pozivljejo, da protestujejo pri poštnem ravnateljstvu proti tej samovoljni preselitvi.

(Narodni trg Veržej) pokazal je pri zadnji dirki društva »Ptiči seliči« na sijajen način svoj narodni značaj. Napravil je slavaloke, izobesil slovenske zastave, pričakoval dirkače-kolesarje z godbo itd. Čestitamo vrlim narodnjakom, ki imajo svoje bralno društvo, ki so v zadnjem času podrli nemški »feuerber« ter ustanovili slovensko gasilno društvo z lastno godbo.

(Iz Ljutomera.) Ljutomer bi moral stati na čelu narodnemu gibanju na Murskem polju. Kako pa more biti Ljutomer narodni voditelj, ako ljutomerska »slovenska« inteligenca ne nemškutari le med sabo, ampak še nadleguje slovensko ljudstvo na njegovih veselicah — z nemškutarjenjem. Sramota!

(Zgodovina Poličanske župnije.) Tako se glasi naslov knjige, katero je spisal kan. dr. Jož. Pajek. Strokovnjaška roka bo nam ocenila novo knjigo.

(Naša straža.) Pravila so potrjena. Rodoljubi pristopajte pridno, da se more kmalu sklicati ustanovni zbor.

(V Ljubiji pri Mozirju) je v nedeljo 11. septembra zvečer ob 9. uri začelo goreti pri posestnici Franci Brinovškovi. Ogenj je hitro upepelil pristavo in kozole, ki sta bila zavarovana za malo svotico 300 fl. Požarni brambi mozirski grečast, da se ogenj ni razširil na bližnja poslopja.

(Sv. Trojica v Slov. gor.) V znak žalosti, katera vse narode sirne Avstrije obdaja, vise iz vseh poslopij v trgu črne zastave. Občinski odbor je izrazil brzojavno potom namestništva globoko sožalje.

(Od Sv. Štefana pri Šmarju.) Tudi pri nas je slavila v soboto 10. t. m. šolska mladež petdesetletnico vladanja presvitlega cesarja. Pri Sv. Ani na Babni gori je bila ob 10 uri slovesna sv. maša s pridigo. Po končani cerkveni slovesnosti, odlikovali

so se učenci ter učenke zunaj na prostem z deklamovanjem in petjem. Da pa tudi mladi žledčki niso gladi in žeje trpeli, zato so skrbeli udje kraj. solsk. sveta. Mladina, katera se je vidno dobro zabavala, bode gotovo to slavlje petdesetletnice vedno v dobrem spominu imela. Gotovo se pa bode, kakor je pritrjevala, ravnala po geslu, kate-rega jej je g. katehet razložil: »vse za vero, dom, cesarja« na vseh potih svojega življenja.

(Okrajni odbor Šmarje), kakor tudi vse občine tega okraja, nadalje »Slovensko, katol. polit. društvo v Slatini« in vseh 10 občin svetokriške nadžupnije so vže, oziroma še bodo odposlale izraz sožalja in sočustvo-vanja nad izgubo Njenega Veličanstva presv. cesarice.

(Pojasnilo.) Da g. urednik ne bodete mislili, da Vam laži poročam, Vam naznanim, da g. dr. Anton Brumen ni hotel podpisati prošnje odvetniških in notarskih uradnikov za nedeljski počitek. Izjavil je, da bode on to storil, za kar se odloči g. dr. F. Horvat. Ta pa je vsak počitek odklonil. Vsled tega tudi ni podpisal prošnje. Sedaj pa se sklicuje g. dr. Anton Brumen na g. notarja Ožgan in trdi, da je s tem za delni nedeljski počitek? Če je g. doktor sedaj postal drugega mnenja, vendar ostane moje prvo poročilo resnično in on ga ne more ovreči z nobenim po-pravkom. Vaš poročevalec.

(Dekan Ljutomerski) Ivan Skuhala je zopet okrevalec.

(Porotno sodišče.) Danes pri porotnem sodišču je zagovornik dr. Pipuš. On go- vori dosledno slovenski, uradniki sodišča do- sledno nemški. Pet porotnikov so morali od- kloniti, ker niso zmožni besedice slovenski.

(V Vučjivasi na Murskem polju) so 4. septembra priredili krasno vspelo ve- selico. Stud. theol. Slavič je govoril o geslu: »Vse za vero, dom, cesarja.« O političnem položaju je govoril stud. jur. Heric. Za petje so skrbeli slavnoznani kapelski pevci. Gleda- liška igra se je izvršila izvrstno.

(Iz Laporja) nam poročajo, da tam hodita šnopsarija in nemškutarija roka v roki. Zares lepa tovaršija.

(Hud udarec.) Notarijat v Ljutomeru je dobil Nemec. Imenuje se Julius Thurn, dosedaj notar v Logatcu na Kranjskem. Ta gospod niti v terni ni bil, ko je sestavila c. kr. notarska zbornica za spodnji Štajar. Minister je kar meni nič, tebi nič prezrl terno ter segnil po Nemca Thurna. Spodnji Štajar se pač mora germanizirati, mislijo si visoki gospodje v ministerstvu. V Maren- bergu je prišel namesto dosedanjega sloven- skega sodnika nemški sodnik. Drž. pravdnik v Mariboru je postal Nemec dr. Bouvier. In sedaj je tudi Ljutomerski notar Nemec. Ti trije slučajji so se dogodili skoro v teku jednega mesca. Slovenski značaj notarske zbornice je sedaj v nevarnosti. Gosp. posl. Žičkar se je trudil na vse mogoče načine, da bi preprečil imenovanje Nemca za Lju- tomer. Toda pri svojih deželnozborskih in državnozborskih kolegih je našel le malo podpore. Veliko krivdo na tej germanizaciji v novejši dobi imajo tudi oni slovenski pro- fesorji, ki v svojem velikem veselju, da se kak Nemec poniža učiti se slovenskega jezika, dajejo istim povoljne razrede. Toda o tem še spregovorimo s profesorji kmalu prav resne besede.

(Ne smešite se!) Na Murskem polju je v Stari vesi nekdo, ki ima napis »Martin Schupanič«. Toraj spredi posili Nemec, zadi Slovenec. Upamo, da se ne bo smešil dolgo s tako budalostjo.

(Slovenske gorice z Murskim poljem, kaj bo z vami?) Neki kmet pri Radgoni je rekel: »Von Radkersburg bis Luttenberg muss eine deutsche Kette wer- den«. To bo kmalu resnica, če bomo spali, kakor v zadnjem času. V Gornji Radgoni je slaba meja. V Negovi je celo odtujeno nam učiteljstvo. Nadučitelj ima podporo od — čujte, čujte! — šulterajna; podučiteljica je Nemka, ki se je naučila komaj slovenščine

od dičencev. Slovenski stariši! Kaj dobe vaši otroki od takega učiteljstva? Sv. Lenartu in Sv. Trojici se še niti sanjalo ni, da bi mo- rala biti slovenska trga. Pri Sv. Tomažu je »bauernbund«, pri Velikinedelji feuerber in druge nemške komedije. In v Ormožu in Ljutomeru, katera tekmuje v nemškutar- jenju, je nemštvo tako trdo, da bi lahko z njim prediral zidove. In kako je v drugih narodnih (?) krajih, ki imajo bralna, pevka in gasilna društva? Rojaki, ne zapirajmo oči! Ni vse zlato, kar se sveti. A kaj se stori v zadnjem času, da bi bil videti kak napredek! — Vse spi. Nepozabljivi Freuensfeld nima naslednikov. In drugi voditelji?! Ni jih, pa jih ni! Tužna nam majka!

(Iz Št. Florijana ob Boču.) Slav- nosten dan je bil za nas 8. septembra. Ro- gaški dekan Franc Šalamon je nam blago- slovil isti dan nov velik oltar in vse nove cerkvene priprave.

(Iz Vuhreda-Marenberga.) Glede na nečuvni dogodek se bode zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda prelozilo. Kedaj da se bo zborovalo, naznanili bomo pravočasno.

(Na živinski razstavi) 12. sept. v Brežicah so največ premij prejeli posest- niki iz Bizeljskega. Ob tej priliki je imel poto- valni učitelj g. Jelovšek potrebam primeren govor o živinoreji.

(Lenčekovo posestvo) na Blanci je kupil g. Fr. Veršec.

(Tatovi.) V noči 12. sept. so tatje na Dobovi v soli iz zadnje sobe učiteljem in družini pobrali vso obleko, v spomin pa za- pustili veliko žrd, s katero so vzdignoli že- lezno omrežje; teden poprej so morda isti lopovi ukradli udovi Golobičevi z obleko vred 280 fl. denarjev. — 13. t. m. je bila tukaj pokopana utopljenka, udova Jožefa Apich iz Brežic, katera je ondi v Savo skočila!

(Iz Ljutomera se nam piše.) V zadnji številki se je od nepoznane strani krivično kritikovalo postopanje političnega uradnika g. dr. Bogdana Stepančiča, ki se je pred kratkim iz Ljutomera odselil. Resnici na ljubo bodi povedano, da se je ta gospod vedno popolnoma korektno vedel kot uradnik proti strankam bodisi katerega koli politič- nega mišljenja in tudi kot privatna oseba. Nikdar ga nismo videli pri demonstracijah, kakor večkrat druge prednike njegove. Tudi pravopis njegovega imena je dopisnik po ne- potrebnem pokvaril. Da pa so mu nekateri ljudje à la Voller ob njegovem slovesu na- pivali, menda ni njemu šteti v krivdo.

(Majšperg.) Sijajno se je vršila velika ljudska veselica in solarska slavnost 11. sept. v proslavo petdesetletnice našega vladarja. Po slovesnem svetem opraviu v cerkvi je bilo potem nad 230 solarjev pogostenih s toplim kosilom. Po skupnih večernicah so se začele slavnostne igre na krasno ozaljšanem prostoru tik gostilnice Vobnerjeve. Slavnosten govor je imel naš požrtvovalen častni ud bral. društva g. dr. Jurtela. Radostno je poslušalo mnogobrojno občinstvo iz srca kipeče besede dobrega govornika, slavečega mil. vladarja. Prepričali smo se iz novega, kako udani so Slovenci svojemu vladarju, in lahko bi jih nazival vse Slovence v istini »cesarsko ljud- stvo«. Potem pa je vse občinstvo z veli- kim zanimanjem zasledovalo igri »Kje je meja« in »Muteč«. Kje bi le bilo mogoče, naj bi se večkrat igre predstavljale, ukaženo ljudstvo poslušalo tako rekoč s celim telesom. Pridnim diletantom-igralcem, nadalje gostom in neumornemu nadučitel. Žunkoviču srčna zahvala!

(Politikovanje, počitniška za- bava nemškemu profesorju.) Na svojem jutranjem sprehodu se snide gospod profesor G . . . , za časno na počitnicah v Celju, z nekaterimi svojimi prijatelji. »Heil«, »heiló«, »Heil und Sieg« — mu zadoni na- sproti in kot v zasmeh se sliši tudi »dobro jutro«. Gosp. profesorja pa slovenski pozdrav hudo razjezi, ter zaničljivo odgovori: »Glauben sie, wenn sie im windischen Orte sind, müssen

sie mich auch windisch begrüßen?« (»Menite, če ste v slovenskem kraju, da me morate tudi slovenski pozdraviti?«) Govorili so ti gospodje še nadalje o Slovencih, seveda za- ničljivo, kakor so začeli. Profesor G . . . je menda v počitnicah pozabil, da njegov nalog ni politikovanje in zabavljanje čez Slovence, marveč da njegov poklic (učitelja na srednji šoli), čisto kaj drugega zahteva, politiko pa prepoveduje. Ako niti tega ne ve, res kruha, kojega mu daje država — ne zasluži.

Društvene.

(Sv. Jurij ob Ščavnici.) Dne 4. septembra je obhajalo naše bralno društvo 50letnico cesarjevo. Redko kedaj se se je kaka veselica pri Sv. Jurju ob Ščavnici tako izvrstno obnesla, kakor ta. Vse je pripomoglo k tej slavnosti. Govorniki se svojimi govori, pevci se svojim izvrstnim petjem, igralci se svojim izurjenim igranjem. Občudovali smo posebno g. Majcena in njegove tamburaše.

(Katoliško tiskovno društvo v Mariboru) je imelo v ponedeljek 12. sept. svoj občni zbor. Udeležencev je bilo več nego drugekrat. Poročila tajnika in bla- gajnika so bila zelo zanimiva. V tiskarni so se izvršile velike izpremembe, kakor jih za- hteva časovni napredek. Namesto izstopiv- šega prof. Zidanška in župnika Lekšeta sta se volila prof. dr. Kovačič in kap. Gomilšek. Nazadnje so se stavili velevažni predlogi.

(Vabilo.) Vodstvo južnoštajarskega hmeljarskega društva vabi vse ude in sploh vse hmeljarje k glavni skupščini, katera se bode vršila torek, dne 20. sept. t. l. ob 8. uri zvečer v Hausenbichlerjevi gostilni v Žalci. Dnevni red obsega sledeče točke: 1.) poročilo o delovanju društva, 2.) račun za leto 1897, 3.) nasveti. Društveno vodstvo pričakuje prav obilne udeležbe.

(Dirka kolesarjev »Ptiči Se- liči« v Ljutomeru.) To Vam je bilo nekaj novega dne 8. t. m. za Mursko polje. Dirka slovenskih kolesarjev; tega še ni bilo. Zato je bila radovednost na vseh straneh velika. Dirkaška proga je imela nad 20 km. K startu oglasilo se je 14 dirkačev. Dobili so vsa tri darila dirkači od Kapele gg. Janko Horvat, Janko Hausmann in Josip Poljanec, ki so vozili 20 km. od 43-48 minut. Ob celi progi stali so razvrščeni gasilci slovenske gasilske zveze, ki so izborno skrbeli za red. Hiše v Križevcih, v Veržeji in na Cvenu bile so vse v zastavah. V Veržeji stal je slavalok in kolesarji bili so vsprejeti z godbo. Tako se je obnesel narodni slovenski trg Verzej, ki ima na čelu zares vrlega narod- njaka g. Osterca. Cvenski občini pa gre po- sebna hvala, da je tako lepo storila priprave za dirko. Za to pa je bil ta dan tudi dan poštene narodne zabave na Cvenu. Zbralo se je nad 2000 ljudi. Na svidenje pri jed- naki prihodni priliki. Zdravo!

(Gornja Radgona.) Z veseljem pripravljali smo se na veselico našega kme- tijskega bralnega društva za 11. septembra popoldne. Toda ob 9. uri zjutraj omenjenega dne prišla nam je žalostna vest, da je mila nam cesarica padla pod bodalom nečloveš- kega anarhista. Ta vest nam je vse veselje skalila. Svečanost smo sicer obhajali, a zraven nismo peli in tamburali, kakor smo name- ravali, ampak samo resnobni govori in po- govori bili so naša zabava. Slavnostni govor je prevzel Fr. Gomilšek, kapelan iz Jarenine, ki je svojo nalogo izvršil z najboljšim uspe- hom. Po slavnostnem govoru je slavnostni govornik še večkrat povzdignil svoj krepki glas ter v navdušenih napitnicah budil v svojih poslušalcih ljubezen do domovine in milega materinega jezika. Hvala tudi vsem drugim — zlasti sosedom Kapelčanom in Prekmurcem, ki so tudi marsikaj pripomogli, da se je naša proslava okoliščinam primerno, dostojno vršila. Vsem kličemo: »Na svi- denje!« ob veselejši priliki.

(Društvo odvetniških in no- tarskih uradnikov) na Kranjskem, Koroškem in Primorskem v Celju vabi k

izvanrednemu občnemu zboru dne 1. oktobra 1898 ob 8. uri zvečer v gostilni »pri Radaju« na Bregu. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Dijaski kuhinji v Ptuj) so darovali v šolskem letu 1897/98: (Dalje.) Slavni odbor okr. zastopa v Ormožu 20 gld., Neimenovani 10 gld., družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 30 gld., slav. posojilnica v Gornji Radgoni 10 gld., Dr. Fr. Jurtela, odvetnik in dež. poslanec 15 gld., dva mariborska romarja 4 gld., Gomilšek Fran, kap. v Jarenini 2 gld., Črnko M., župnik v Sevnici 5 gld., Dr. Anton Mihalič, v imenu bralnega društva pri Mali nedelji 2 gld., dve neimenovani dobrotnici v Ptuj 100 gld., Schreiner

Fr., kap. pri Sv. Marjeti 3 gld., Zdravec P. kapelan v Zavrču 2 gld., Korošec Fran, nadžupnik pri Sv. Križu pri Slatini 5 gld., Vanous, trgovec v Radgoni 3 gld., Mihalič Jožef, kapelan pri Sv. Marku 3 gld., sl. okr. hranil. v Slov. Bistrici 10 gld., sl. posojilnica v Brežicah 5 gld., Sorglechner J., župnik na Hajdini 3 gld., Mesko J., častni kanonik itd. 5 gld., Neimenovani v Ptuj 3 gl. 40 kr., Božič A., župan v Radoslavcih po g. dr. Mihaliču 1 gl., Kosar Fr. v Jursincih 1 gld., sl. okr. posojil. v Ljutomeru 5 gld., Eferl M., kaplan pri sv. Rupertu 1 gld., Neimenovani 2 gld., sl. okr. zastop v Ptuj 200 gld., slav. posojilnica v Makolah 20 gld. (Konec prih.)

Listnica uredništva. Vsled poročil o smrti cesaričini morali smo mnogokaj izpustiti ali vsaj skrajšati. Brez zamere.

Loterijne številke.

Trst 10. sept. 1898: 75, 79, 22, 18, 64
Linc » » » 32, 16, 89, 66, 77

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Henneberg-ova tovarna za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Razglas.

Podpisano ravnateljstvo naznanja, da Posojilnica mariborska

počeni od 1. oktobra t. l. uraduje v svojem lastnem hramu v Nagytovaj ulici.

V Mariboru, dne 13. septembra 1898.

Ravnateljstvo Posojilnice v Mariboru.

Zahvala.

Podpisano vodstvo šole izreka vsem blagim prijateljem šolske mladine, ki so omogočili se svojim doneski v denarjih in pridelkih šolsko veselico na Cvenu, povodom 50letnice presvitlega vladarja, posebno milostivi gospej kumici šolske zastave Olgi Rajh-ovi za lep dar 60 kron, prebivalcem vasi Cven, Krapje in Mota, ki so zložili v denarjih in pridelkih 140 kron, velečastitemu gospodu katehetu za prireditev cerkvene slovesnosti, ter Cvenskim pevcem — pristrčno zahvalo. Bog plati!

Vodstvo šole na Cvenu, dne 11. septembra 1898.

Toma Pušenjak, voditelj šole.

Št. 537.

Oznanilo.

Oddati je okrajni stipendij letnih 120 gld. za obiskovanje kmetijske šole v Germu pri Novem mestu.

Prošnje pošiljajo naj se okrajnemu odboru v Celji do 20. septembra 1898.

Okrajni odbor Celje, dne 9. septembra 1898.

Načelnik:
dr. Jos. Sernec.

Učenca išče

Franz Lorec, trgovec pri Sv. Tomažu, pri Ormožu. Zmožen mora biti slovenskega in nemškega jezika ter imeti dobra šolska spričevala. Hrano in stanovanje dobi od gospodarja. 2—1

Majhen dijak

se sprejme na stanovanje pri c. kr. učitelju F. Fistravec, Wielandplatz 1., I. nadstropje.

Zaloga in posojilnica glasovirjev Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju

v Mariboru, Gornjih gosposkih ulicah št. 54,

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije).

Priporoča svojo bogato zalogo

8—1

novih

glasovirjev

in

pijanin

(s križnimi strunami, z orehovo polituro, črni in ameriški orehovi les) kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriškem seznanem sestavu iz najboljših tovarn po tovarniških cenah.

Glasovirji „Ehrbar“!

Jamči se pismeno. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjajo in prodajajo. Posojila po najnižji ceni.

Stefan Kaufmann

trgovec z železnim blagom v Radgoni 7—1

priporoča svojo veliko zalogo lepo pozlačenih nagrobnih križev po jako nizki ceni.

Sadni sejem v Gradcu,

ki ga priredi mestna občina Graška od 2. do 5. oktobra 1898. Pošilja se na trg k večjemu do 1. oktobra 1898.

Vstop prost; prostori se ne dajejo v najem. 1—2

Mestni svet v Gradcu (Komite za sadni sejem.)

Vožnje karte
in
tovorni listi

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antwerpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje radovoljno

koncesijovana potovalna pisarna 10

E. Schmarda

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 4, (pritličje n. l.)

Umetno stavbarsko-klesarski obrt Murnikovih naslednikov

Anton Gajser,
lastnik.

v Mariboru
Kaiserstr.-Theatergasse št. 18.
Obstoji že 40 let.

Karol Kocijančič,
klesarski mojster.

Priporoča se za izdelovanje klesarskih in kiparskih del, kakor tudi popravil.

Največja zaloga na Spod. Štajarskem

gotovih, novih nagrobnih kamenov iz marmorja, sijanita in granita. — Marmorne plošče vsake boje in velikosti so vedno v pripravi. 7—14

Postrežba točna. — Cena jako nizka.

Trgovina umetnega in stavbenega kamnoseka

J. F. PEYER-a

Kokoschneegg-Allee

Maribor — Hilariusstrasse.

Se priporoča p. n. občinstvu za vsa kamnoseška in podobarska dela, kakor tudi za vsa popravila.

Velika zaloga izdelanih novih nagrobnih kamenov, marmornih plošč vseh barv in vsake velikosti vedno na prodajo. 29—45

Solidna postrežba in prav nizke cene.